

Sygn. akt: II AKa 356/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Mirosław Ziąja
Sędziowie	SSA Marek Charuza (spr.) SSA Michał Marzec
Protokolant	Agnieszka Curyło

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chorzowie Mariusza Jeziorowskiego**

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2016 r. sprawy

W. G. s. Z. i E.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego z art. 148 § 1 kk

M. W. s. A. i G.

ur. (...) w C.

oskarżonego art. 148 § 1 kk

na skutek apelacji prokuratora, pełnomocników oskarżycieli posiłkowych i obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 08 marca 2016 roku, sygn. akt XVI K 81/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

-odnośnie oskarżonego M. W. eliminując z podstawy wymiaru kary przepis art. 60 § 1 i 6 pkt 2 k.k. podwyższa do 9 (dziewięciu) lat wymierzoną temu oskarżonemu karę pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 18 lutego 2015 roku od godz. 17.30 do dnia 14 października 2016 roku do godziny 17.30;

-podwyższa do 10 (dziesięciu) lat karę pozbawienia wolności wymierzoną oskarżonemu W. G., na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczając na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego od dnia 16 lutego 2015 roku do dnia 18 lutego 2015 roku;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adwokata B. P. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu W. G. w postępowaniu odwoławczym;
4. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adwokata M. R. – Kancelaria Adwokacka w C. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu M. W. w postępowaniu odwoławczym;
5. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adwokata K. B. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu pełnomocnictwa z urzędu udzielonego oskarżycielce posiłkowej M. G. w postępowaniu odwoławczym;
6. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz radcy prawnego J. B. – Kancelaria w C. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu pełnomocnictwa z urzędu udzielonego oskarżycielowi posiłkowemu R. H. w postępowaniu odwoławczym;
7. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Michał Marzec SSA Mirosław Ziaja SSA Marek Charuza

Sygn. akt II AKa 356/16

Uzasadnienie w zakresie dotyczącym wniosków pełnomocników oskarżycieli posiłkowych

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 marca 2016r. Sąd Okręgowy w Katowicach uznał oskarżonych M. W. i W. G. za winnych tego, że w dniu 21 maja 2006r. w C. działając wspólnie i w porozumieniu z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia pokrzywdzonego P. H. używając przemocy polegającej na biciu pięściami, butami typu „glany” oraz kopaniu wymienionego po całym ciele, w tym głowie, spowodowali u niego opisane w wyroku obrażenia ciała a następnie wrzucili pokrzywdzonego do pobliskiego zbiornika wodnego co skutkowało jego zgonem, czym wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 148 § 1 k.k., i za to na mocy art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 10 § 3 k.k. przy zast. art. 60 § 1 i 6 pkt 2 k.k. skazał oskarżonego M. W. na karę 6 lat pozbawienia wolności, a na mocy art. 148 § 1 k.k. skazał oskarżonego W. G. na karę 8 lat pozbawienia wolności.

Na zasadzie art. 46 § 1 k.k. zasądzono od każdego z oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych M. G. i R. H. kwoty po 10 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią P. H..

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych zaskarżając orzeczenie w całości oraz prokurator i pełnomocnicy oskarżycieli posiłkowych w części dotyczącej kary.

Wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego złożyli pełnomocnicy oskarżycieli posiłkowych.

W tej sytuacji wystarczy zaznaczyć, że jako bezzasadne oceniono zarzuty ujęte w apelacjach obrońców zmierzające do przyjęcia, że działania oskarżonych stanowiły jedynie występki z art. 158 § 3 k.k., a nie przypisaną im zbrodnię zabójstwa popełnioną z zamiarem bezpośrednim.

Natomiast jako częściowo uzasadnione uznano zastrzeżenia prokuratora oraz pełnomocników oskarżycieli posiłkowych dotyczące kary, co spowodowało stosowną korektę zaskarżonego wyroku poprzez zaostrenie wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności - do 9 lat oskarżonemu M. W. i do 10 lat oskarżonemu W. G..

Ponieważ w uzasadnieniu apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego R. H. dodatkowo zaznaczono, że sprawcy mieli się dopuścić zabójstwa ze szczególnym okrucieństwem (aczkolwiek zakres tej apelacji określono jako dotyczący jedynie wymiaru kary, zaś oskarżyciel posiłkowy pogląd ten zaprezentował dopiero w postępowaniu odwoławczym), należy

wskazać, iż w przedmiotowej sprawie brak jest okoliczności dających podstawę do rozważań o możliwości przyjęcia kwalifikacji prawnej czynu oskarżonych z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.

Choć działania oskarżonych niewątpliwie charakteryzowały się znacznym okrucieństwem – pokrzywdzony został dotkliwie pobity co obrazują rozległe obrażenia na prawie całym jego ciele - to jednak sprawcy, przy przyjętym przez nich sposobie działania polegającym na biciu i kopaniu P. H., nie dopuścili się dodatkowych aktów agresji powodujących u ofiary cierpienia wykraczające poza powodujące zgon pokrzywdzonego.

Przechodząc do kwestii kary niskie pobudki kierujące oskarżonymi, intensywność ich ataku (acz nie charakteryzująca się jeszcze szczególnym okrucieństwem w rozumieniu art. 148 § 2 pkt 1 k.k.) oraz działanie oskarżonych pod wpływem alkoholu nie zostały w dostatecznym stopniu uwzględnione przy określaniu wymiaru kary co sprawiło, że kara orzeczona przez Sąd I instancji była karą rażąco łagodną.

Co prawda oskarżony M. W. w czasie zdarzenia był jeszcze sprawcą nieletnim, to jednak w jego przypadku brak jest okoliczności które zasadnym czyniłyby nadzwyczajne złagodzenie kary przewidziane w art. 60 § 1 i 6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 10 § 3 k.k.

Poza przypomnianymi wyżej drastycznymi okolicznościami czynu mieć należy na uwadze i osobowość tego oskarżonego – M. W. w okresie kilku lat od zajścia dopuścił się całego szeregu kolejnych przestępstw, w tym obok występków przeciwko mieniu także rozboju z art. 280 § 1 k.k. i występku z art. 157 § 1 k.k., zaś jego agresja miała być skierowana także wobec byłej konkubiny (zeznania świadka B. K. –k. 1690).

W sumie warunki te sprzeciwiają się skorzystaniu z dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary oskarżonemu M. W., czyniąc koniecznym podwyższenie mu kary do stosownego wymiaru 9 lat pozbawienia wolności.

Istniejące w tej sprawie okoliczności łagodzące – wspomniany młody wiek oskarżonego odpowiadającego karnie na zasadzie art. 10 § 2 k.k. (w chwili czynu miał on zaledwie 15 lat), długi bo aż 10 letni upływ czasu od zdarzenia – niecelowym sprawia dalsze zaostrzenie wymiaru kary izolacyjnej.

Biorąc pod uwagę naprowadzone wyżej okoliczności czynu w niedostatecznym stopniu uwzględnione przez Sąd Okręgowy, zmianie wymagała i kara pozbawienia wolności orzeczona oskarżonemu W. G., a to do wymiaru 10 lat pozbawienia wolności. Za zaostrzeniem kary przemawia i nie w pełni poprawne zachowanie oskarżonego w toku postępowania sądowego – na rozprawę w dniu 12 listopada 2015r. stawił się on w stanie nietrzeźwym (k. 1661 t. IX), co świadczy o braku odpowiedniej refleksji o nieodwracalnych skutkach jakie spowodował swym czynem.

Ponieważ jednak oskarżony ten po przedmiotowym zdarzeniu generalnie prowadził dość poprawny tryb życia – był jedynie raz karany za występki z art. 278 § 1 k.k., wiele lat pracował, na utrzymaniu ma małoletnie dziecko – nieracjonalne byłoby dalsze zaostrzenie mu wymiaru kary pozbawienia wolności.

Pamiętać trzeba i o tym, że to młodszy oskarżony M. W. jako pierwszy zaatakował pokrzywdzonego, zaś wyjaśnienia oskarżonego W. G. stały się zasadniczą podstawą do poczynienia ustaleń faktycznych w tej sprawie.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku, na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k. zwalniając oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.

SSA Michał Marzec SSA Mirosław Ziaja SSA Marek Charuza